

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Ira. Descriptio LVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

deperditur, pallor vultus obsidet, in maciem liquantur genæ. Hæc cauantur oculi, tabescunt lumina, mens tota de sede conuulsa percellitur.

ταχὺς γὰρ τὴν ἑσφὴν παραπέμπει, & cætera, quæ Latine sic reddunt.

I R A.

Descriptio LVI.

Ambr. l. i.

Quid est enim aliud irasci, quam insanire, quam furere, quam inultionis libidinem ferri, & in alterius doloris crucem effecti pectoris alienatione debacchari? Hoc ergo Dij magni norunt, percipiuntur, & sentiunt, quod fera, quod bellua, quod mortifera continent venenato in dente natrices; quod lenitatis in homine, quod terreno in animante culpabile est, præstans illa natura, & in perpetua virtutis firmitate consistens, seire asseueratur a volis. Et, quid ergo sequitur necessitati: ut ex eorum luminibus scintilla emicent, flammæ æstuent, anhelum pectus spirituum iaciat ex ore, & ex verbis ardentibus labiorum siccitas inalbescat.

A V A R I T I A.

Extat Chrysostomi præclarissima descriptio Homil. 29. in Matthæum, & homil. 9. in 1. ad Corinthios, ubi depingit mulierem quandam, formæ belluina, barbaram, ignem spirantem, rufficam, nigram, quales Ethnici Poëte depingunt Scyllas, quod fuisse Isidorus Pelusiora hac imagine est prosequutus.

Descriptio LVII.

Τὸν μὲν ἄσωματων ἔρωτα, ἅτε δριμύνη δυνάμει, ταχέως ἢ σθενέως δρόνδιόν τε τοῦ ζώου γράφοι σὺν λαμπρόσσι, καὶ πλεῖστον γράφοι, ὅτι ποτὲ μὴ ὑπεκκάζει τὰ πάντα καπιζῶν, ποτὲ δὲ διὰ κέρρον ἀφίπταται. Τὸν δὲ ἄσωματων οὐδεὶς οὐτε πλάσσει, οὐτε γράφει ἐτόλμησε, τάχα μὲν ἔπειθ' ἢ οὐδ' ἔρωτος ἐστίν, ἀλλὰ μανία ἀνήκεσθαι. τάχα ἢ ἔπειθ' ἢ οὐτε πλάσσει, ἀλλὰ οὐτε γράφει αὐτὸν οἷόν τε, οὐτε γὰρ πεντήκοντα μόνον ἔχει κεφαλὰς κατὰ τὴν μυθολογίαν ὑδραν, δι' ἣν τῆ ἀπληρώ-

Corporum amorem ut qui acer quidem sit, verum piceciter extinguatur, ob eam causam piciores cum facibus, & pennis depingunt, quoniam nunc libidinem inflamat, nunc rursus ob saturitatem euolat. At pecuniarum amorem nemo vquam fingere, aut scribere ausus est. Cuius rei hæc fortasse causa est, quia ne amor quidem est, sed insaniabilis furor: aut hæc fortasse, quia nec fingi, nec describi potest. Neque enim quinquaginta duntaxat capita habet, ut fabulosa illa Hydra, per quæ ad inexplebilem ventrem cibos transmiserat, nec insaturabilis illius portenti instar afficitur: nec denique Bæiarei in modum, centum duntaxat manibus armatus est, quin ne pennas quidem habet. Satiari enim, atque expleri nequit. Quoniam itaque modo quispiam tale monstrum effingere, aut pingere queat, cum quo Scylla comparata fidem inuenisset, & si alioqui incredibilis? Verum quoniam oratio quouis colore expressior est, ac quavis cera ad effingendum mollior, quantum libebit cum delimitare conabor. Non quod id perfectè, atque absolue consequi possit, sed ut belluinam ipsius, & inamœnam effigiem ijs, qui eo capti sunt, inuenticia oratione proscindat. Mihi enim puero nusquam similis esse videtur, non enim amor, sed furor, verum fœminæ cuidam, nam hæc quoque amentia ipsius, atque improbitatis indicium sit, belluina forma prædita: ignemque spiranti, ac sexcentas viperas crinium loco in capite habenti perpetuò sibilantes, ac mortiferum venenum euomentes: sexcentas item manus unguibus abundantes, quorum opera alios lacerat, alios sagittis impetit, ab alijs pecunias exorquet, ac denique sexcenta ora, neque enim minatur duntaxat, aut calumnias sicut, verum etiam adulatur: ac seruilem in modum alloquitur, & peierat, turpisque questus causa innumeras excogitat occasiones. Quin oculos habet non ut naturæ consentaneum est, cernentes, aut quenquam verentes, non amicum, non fratrem, non cognatum, non benefactorem: verum asperum quoddam, & acre, atque crudele, & inhumanum, ignemque obtuentes. Neque enim rerum naturam perspicit, nec illud animaduertit, quod per se cum permulta mouerit, ad hostium manus pecu-